Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 80.311 van 19 mei 1999

A. 78.006/VI-14.511

In zake : **MAZZIA** Pascal,
Waterloose Steenweg 266
1640 Sint-Genesius-Rode,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Kleine en Middelgrote Ondernemingen.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Pascal MAZZIA op 25 maart 1998 heeft ingediend en dat aldus luidt :

" Ik zou beroep willen instellen tegen de beslissing van het Ministerie van Middenstand, Commissie voor vrijstelling van bijdragen, Simon Bolivarlaan 30 te 1000 Brussel, dat mij bij een beslissing van 14-01-1998, die ik bij een aangetekende brief van 29-01-1998 heb gekregen, een vrijstelling voor het jaar 1997 heeft geweigerd.

Ik wil mij geheel alleen verdedigen en mij in het Frans uitdrukken.

Dit is mijn geval : sinds 3 jaar werkloos, ongeveer 13.000 frank inkomsten en dit tot 01-05-1997, na gedurende lange tijd zonder succes een betrekking te hebben gezocht (gelet op mijn leeftijd, 36 jaar, mijn handicap, ik zie slechts uit één oog en zie 5/10 met het andere oog).

Toen heb ik besloten miniatuurhuisjes voor tuinen te bouwen en heb ik dus een lening voor werklozen aangevraagd die ik na ongeveer 8 maanden gekregen heb

en een andere aanvullende lening bij het Beroepskrediet (de twee leningen samen zijn goed voor 1.250.000 frank die ik sinds 1 jaar terugbetaal).

Volgens het financieel plan dat in samenwerking met het Beroepskrediet is opgemaakt, zou ik dat kapitaal ruim een jaar moeten investeren zonder een cent te verdienen; ik heb immers alles zelf gedaan, samen met de hulp van mijn gezellin, Henriette Steeman, die mij na haar kantooruren helpt (versiering, administratie) want het was financieel onmogelijk de hulp van een ondernemer of wie ook in te roepen; ik moest mij uit de slag trekken met die som die misschien enorm lijkt, maar die uiteindelijk zeer zeer bescheiden blijkt voor het doel waarvoor ik die som nodig heb.

Dat is het doel :
* een originele onderneming oprichten
* die rendabel is
* die interessant is voor de mensen in het algemeen
* die dicht bij de natuur staat
* die het mij mogelijk maakt niet meer werkloos te worden.

Die doelstellingen zijn bijna bereikt, maar daarvoor hebben wij uiteraard van één loon moeten leven (45.500 frank van Henriette, die zelf ook veel kosten heeft, zie bijlagen 17 tot en met 31).

Vaak hebben wij het investeringskrediet moeten aanspreken, gewoon om in de goedkoopste winkels eten te gaan kopen (Aldi).

In het financieel plan staat dat ik vrijstelling van sociale bijdragen kan krijgen en daarom schrijf ik u, want uiteindelijk was de berekening vrij nauwkeurig.

Is het niet normaal recht te hebben op die vrijstelling, aangezien ik niets anders gedaan heb dan hard investeren zonder een cent te verdienen aan een onderneming die nog niet rendabel was ! (in mijn eerste aanvraag heb ik het formulier misschien verkeerd ingevuld en ik had mij bij de Commissie moeten aanmelden).

Is het normaal dat rekening wordt gehouden met het loon van mijn gezellin, doch niet met de verschillende, zeer zware lasten die op datzelfde loon wegen ?

Wij houden 7.500 frank per maand over om van te leven, denkt u niet dat de staat van behoefte aldus bereikt is ?"

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer DEROUAUX, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 december 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 14 april 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 mei 1999;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. DE RIDDER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DEROUAUX, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Op 1 mei 1997 start Pascal MAZZIA, die drie jaar lang stempelgeld heeft getrokken, een zelfstandige activiteit in de sector van de tuinuitrusting, met als startkapitaal een achtergestelde lening voor werklozen en een lening van het Beroeps-krediet.
Op 24 juni 1997 dient hij een aanvraag om een vrijstelling van bijdragen in voor de periode gaande van het tweede kwartaal 1997 tot het eerste kwartaal 1998, een vrijstelling die blijkbaar in het financieel plan van de onderneming was ingecalculeerd.

2. Op 14 januari 1998 weigert de Commissie voor vrijstelling van bijdragen, zonder dat verzoeker voor haar is verschenen, de aangevraagde vrijstelling toe te kennen om de enige reden dat "uit de dossier-stukken niet blijkt dat betrokkene zich bevindt in een staat van behoefte of in een toestand die de staat van behoefte benadert".

Die beslissing, die bij brief van 15 januari 1998 ter kennis is gebracht, vormt de bestreden handeling.

Overwegende dat de verwerende partij betwist dat het beroep ontvankelijk is, enerzijds op de grond dat met het beroep niet de nietigverklaring maar de herziening van de bestreden beslissing wordt beoogd, een bevoegdheid die wettelijk niet aan de Raad van State toekomt, en anderzijds op de grond dat verzoeker in zijn beroep geen enkel rechtsmiddel aanvoert en alleen een feitelijke situatie uiteenzet;

Overwegende dat het beroep, ondanks de onnauwkeurige bewoordingen van verzoeker, die geen jurist is, als een beroep tot nietigverklaring en niet als een beroep tot herziening van de bestreden

beslissing te beschouwen is; dat in de uiteenzetting van verzoeker, ook al vermeldt hij niet uitdrukkelijk dat deze of gene rechtsregel zou zijn geschonden, ongetwijfeld een dwaling omtrent de motieven (er is rekening gehouden met het loon van zijn gezellin) en een kennelijke beoordelingsfout (duidelijke staat van behoefte) worden aangeklaagd; dat de verwerende partij die "middelen" bovendien, zij het dan in bijkomende orde, echter effectief heeft weerlegd; dat de excepties niet kunnen worden aangenomen;

Overwegende, in wezen, wat de gehekelde dwaling omtrent de motieven en de gehekelde kennelijke beoordelingsfout betreft, dat de Raad van State aan de hand van de bestreden handeling, zoals ze is gemotiveerd, niet kan nagaan of de vermelde redenen afdoende zijn en evenmin kan nagaan of de beoordeling van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen relevant is; dat die middelen gegrond moeten worden verklaard,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt beslissing nr. 610428.457.12 F01 van 14 januari 1998, waarbij de Commissie voor vrijstelling van bijdragen Pascal MAZZIA de vrijstelling van de voorlopige bijdragen voor de periode gaande van het tweede kwartaal 1997 tot het eerste kwartaal 1998 weigert te verlenen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op negentien mei 1900 negenennegentig door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

P. HARMEL. **Ch.-L. CLOSSET.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**